

vil være bundet ved de af rederiet før overdragelsen truffede beslutninger eller påbegyndte foretagender med deraf flydende forpligtelser. Medrederne har samme adgang til at bringe fordringer for ældre gæld i modregning mod erhververen som imod overdrageren. For gæld stiftet efter overdragelsen hæfter derimod kun erhververen i forhold til medrederne.

I stk. 2 omhandles forholdet til trediemand, og reglen er her, at både overdrageren og erhververen hæfter alternativt for de forpligtelser, som påhvilede rederen, da skibsparten blev afhændet. Hvis en fordringshaver har foretaget retslige skridt mod erhververen, er overdrageren dermed frigjort i forhold til denne fordringshaver. For nye rederiforpligtelser, der er stiftet, efter at skibsparten blev overdraget, hæfter kun erhververen, men overdrageren er dog også ansvarlig overfor en trediemand, som har indgået aftale med partrederiet uden at kende eller burde kende overdragelsen af skibsparten. Reglen i § 53, stk. 1, om forholdet til medrederne kan fraviges ved aftale, mens reglen i stk. 2 om ansvaret overfor trediemand må betragtes som præceptiv, jfr. § 39.

Til § 54.

Den gældende sølov indeholder i § 22 en bestemmelse om, at en majoritet af partrederne, som ejer mere end halvparten, kan beslutte partrederiets opløsning. Denne regel er i modsætning til de norske og svenske udkast opretholdt i det danske lovudkast, men herudover er foreslået en regel om, at enhver partreder med 6 måneders skriftligt varsel til sine medreder skal kunne kræve rederiet opløst. Opsigelsesreglen er ny i forhold til gældende lov, men må anses som et naturligt supplement til de i denne paragrafs stk. 2 indeholdte regler om adgang til at kræve opløsning i særlige tilfælde, jfr. endvidere at den såkaldte abandonregel i sølovens § 18, som nævnt i bemærkningerne til § 49, foreslås ophævet. Da bestemmelserne i § 54 er deklaratoriske, jfr. § 39, er adgangen til at benytte opsigelsesreglen begrænset af eventuelle modstående aftaler, f. eks. hvis rederikontrakten er indgået for et bestemt tidsrum eller under henvisning til et certeparti af en vis varighed.

I stk. 2 er i lighed med gældende lovs § 22, stk. 2, opregnet nogle tilfælde, hvor

enhver af partrederne uden varsel kan forlange partrederiet opløst. Nr. 1) om det tilfælde, at skibet mister retten til at føre dansk flag og nr. 2), at den bestyrende reder er blevet afskediget ved rettens kendelse i medfør af § 47, svarer ganske til nr. 1 og 2) i gældende lovs § 22, stk. 2. I nr. 3) omhandles det tilfælde, at en medreders bo tages under konkursbehandling, eller at medrederen har standset sine betalinger eller erklæret sig ude af stand til at opfylde sine forpligtelser. Denne bestemmelse er ny, men det synes naturligt, at en partreder bør have mulighed for at komme ud af rederiforholdet, hvis en medreder er insolvent og ikke kan opfylde de forpligtelser f. eks. med hensyn til at yde indskud efter § 49, som er nødvendige for partrederiets fortsatte virksomhed. Nr. 4) om adgang til at kræve opløsning, hvis partrederens ret er blevet krænket ved væsentlig misligholdelse af rederikontrakten eller iøvrigt ved den måde, hvorpå rederiets anliggender forvaltes, svarer til gældende lovs § 22, stk. 2, nr. 3), mens man har fundet det overflødigt at gentage reglen i nævnte bestemmelses nr. 4) om adgang til at kræve opløsning, når det ved en rejses slutning her i riget viser sig, at rederiets forpligtelser overstiger rederiforbruget.

De øvrige nordiske lovudkast indeholder stort set tilsvarende regler om opløsning, idet dog det norske udkast yderligere har en regel om opløsning, når det tilsiges af tungt vejende rimelighedshensyn. Der er herved tænkt bl. a. på det forhold, at en medreder bliver umyndiggjort eller sindssyg eller gør sig skyldig i alkoholmisbrug. Det har været overvejet at optage en tilsvarende bestemmelse, men udvalget har dog ikke fundet dette påkrævet, da forhold som de nævnte formentlig kan anses for dækket af reglen i nr. 4).

Som noget nyt har man i overensstemmelse med tilsvarende regler i de øvrige nordiske lovudkast i § 54, stk. 3, foreslået en regel om ret for en partreder til at udløse den eller de medreder, der har begæret opløsning i medfør af stk. 1, eller som har bevirket, at et af de i stk. 2, nr. 1)-4) nævnte forhold er indtruffet. Det må efter udvalgets opfattelse anses for rimeligt og hensigtsmæssigt, at den eller de partreder, der ønsker det, får en mulighed for at fortsætte partre-